

[Steen Folke.]

gang. Men det er klart, at meningen er nu, at det skal intensiveres, og opbygningen af en politisk union, som direkte valg til EF-Parlamentet er et skridt i retning af, vil naturligvis som noget væsentligt involvere lige præcis et sådant udenrigspolitisk samarbejde, som udenrigsøkonomiministeren tidligere har taget klart afstand fra.

Regeringen har i denne sag med de direkte valg forsøgt at gøre hele sagen til en debat om to små og i den store sammenhæng ganske uvæsentlige forhold, nemlig dels dette med muligheden for dobbeltmandat, dels muligheden for en separat valgdato, og det er vel også lykkedes i et eller andet omfang at få debatten her i salen i dag til at dreje sig om det i den store sammenhæng ganske ligegyldige.

Jeg mener, at disse spinkle forbehold er et socialdemokratisk figenblad over den socialdemokratiske markedspolitikens nøgenhed. Jeg mener, det er klart, at det var ikke det, der gav anledning til nogen vanskeligheder i Rom. De forbehold, der blev taget af statsministeren i Rom, var der stor forståelse over for. Man var helt klar over, at det var taktisk motiveret, noget, som man skulle kunne komme hjem med igen, og alle er udmærket klar over, at vel opretholder man måske et sådant forbehold første gang, der skal afholdes sådan et valg i 1978, og så næste gang stryger man de forbehold og går videre skridt for skridt, som man er gået hidtil i denne politik.

Jeg mener, at hele socialdemokratiets EF-politik har været en sådan gang skridt for skridt ind i den yderligere integration, væk fra alle de løfter, socialdemokratiet gav inden den 2. oktober 1972. Jeg vil godt sige, at jeg mener i virkeligheden, at socialdemokratiet er det mest velegnede parti, der findes i Danmark og dermed i verden til at føre venstres politik. Det gælder på EF-området såvel som på en række andre områder. Venstre siger tingene mere ligeud, de sagde inden 2. oktober 1972, at naturligvis var det også et politisk samarbejde, og venstre ønskede dette politiske samarbejde. Det var der ingen der lagde skjul på. Socialdemokratiet sagde: det er kun økonomi, det her drejer sig om, der er slet ikke tale om sådan noget politisk samarbejde og alle de dér væmmelige ting, og udenrigspolitik og sådan noget

falder helt udenfor. Og så ser vi altså skridt for skridt, at man gennemfører det, der er venstres politik, men det er i virkeligheden en snedigere måde at gøre det på. Venstre kunne nok ikke være kommet igennem med det, for hvis tingene bliver sagt så ligeud, kommer der en tilsvarende reaktion i befolkningen imod det.

Der er undertiden visse ulemper ved at være den sidste i talerrækkefølgen her, specielt i situationer, hvor der bliver stillet op til flere dagsordensforslag. Venstresocialisterne vil også stille et dagsordensforslag, der lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget tager afstand fra planerne om at indføre direkte valg til EF-Parlamentet som et skridt på vejen mod en politisk union, ydermere tager afstand fra EF-Kommissionens videre planer for opbygningen af en overnational EF-stat med fælles økonomisk politik, fælles udenrigspolitik og fælles EF-hær og konstaterer, at planerne er i strid med forudsætningerne for den danske folkeafstemning den 2. oktober 1972, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Den drivende kraft i den danske EF-modstand har hele tiden været arbejderklassen. Den danske arbejderklasse må kæmpe solidarisk sammen med arbejderklassen i andre EF-lande mod de multinationale selskaber, mod deportation over landegrænserne, mod harmoniserende forringelser af sociallovgivningen, mod integration, mod opbygningen af EF-staten, mod fælles økonomisk politik, fælles udenrigspolitik og fælles EF-hær. Således vil kampen smelte sammen med den anti-kapitalistiske kamp, og perspektivet vil udvides, så kampen mod EF bliver en del af kampen for socialisme.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden (se ovenfor). Dette dagsordensforslag indgår nu også i forhandlingen.

Edele Kruchow (RV):

Udenrigsøkonomiministeren udtalte, at man på Rommødet var nået til principiel